

elcentre

COMPTE

ESTILISTES AMB HISTORIA

-DES DE 1958-

COMPTE POBLENOU - COMPTE VILA OLIMPICA - COMPTE ESPRONCEDA

@comptepoblenou

WWW.COMPTE.NET

☎ 627 647 776

Sobrats de mèrits

En la darrera Assemblea General de socis, es van nomenar dos nous socis de mèrit del Centre. La figura de soci de mèrit del Centre potser no és massa coneguda, però sí que és prou rellevant per a la nostra entitat: es nomena de mèrit aquell soci o sòcia que, “l’hagin afavorit materialment o hagin contribuït amb el seu zel i treball a la bona marxa i desenvolupament del Centre.”, com diuen els estatuts de l’entitat. Els dos nous socis de mèrit són en Josep Maria Recasens i en Joan Giménez i Roger. A la pàgina 21, hi ha el llistat de tots els socis de mèrit que tenim ara per ara. D’en Josep Maria Recasens, president del Centre des del 2015 fins al 2023, no explicarem res de nou, ja que la seva persistent tasca des de jove en diversos àmbits de les activitats de la casa, no només com a president, sinó com a actor, director i delegat de la Secció de Teatre, cantant del Cor, engrescador *urbi et orbi*, entre altres ocupacions, el fan fàcilment reconegut i identificable. Amb ell, vam mantenir una entrevista que es va publicar en el número 108 d’aquest butlletí (del juny del 2023) i on explica detalladament la seva activitat pluridisciplinària en el Centre.

L’altre cas, el de Joan Giménez, creiem que es mereix una “presentació” per valorar-lo adequadament. Pertany al consell de redacció del butlletí des de fa anys on podem llegir-hi els seus articles trimestrals, també va coordinar durant cinc anys les Tertúlies Literàries, però per damunt de tot, porta molts anys sent el tresorer del Centre, una feina feixuga però altament necessària i vital per al bon funcionament de l’entitat. En Josep Maria Recasens ha escrit una glosa de la seva figura, en la que afirma: “A la vida coincidim amb persones que, amb el seu exemple i el seu bon fer, ens donen referències per ser millors”. De soci de mèrit a soci de mèrit. Dos noms propis de singular importància per al Centre.

Moltes gràcies a tots dos.

LA NOSTRA PORTADA

Hem posat a la portada dues imatges de la façana de la Passió de la Basílica de la Sagrada Família de Barcelona, una obra monumental de l’artista Josep Maria Subirachs, poblenoví universal que de petit va estudiar a l’escola del Centre Moral i Cultural i que és reconegut mundialment per la seva magnífica obra. Hem parlat amb la seva filla Judit, creadora i mantenidora de l’Espai Subirachs, aquí al Poblenou, que us recomanem que visiteu.

elcentre

BUTLLETÍ DEL CENTRE MORAL I CULTURAL DEL POBLENOU
Número 111. Setembre 2024.

Pujades, 176-178. 08005 Barcelona. Tel.: 93 485 36 99.

Mail: secretaria@elcentrepoblenou.cat / web: www.elcentrepoblenou.cat

Consell de redacció: Carol Albés, Judit Argullós, Joan Giménez, Josep Ignasi Gras, Núria Hombrabella, Josep Maria Recasens, Núria Recasens i Antoni Roig.

Col·laboradors en aquest número: Enric Casanovas, Maria Favà, Salvador Montoya i Toni Olivé.

Els escrits signats expressen el criteri de l'autor, que pot no coincidir amb el de la redacció del butlletí ni amb el de l'Entitat.

Ja tornem a ser aquí!

Esperem que hàgiu gaudit molt de les vacances i agafat forces per començar un nou curs amb energia i entusiasme. Abans, però, com sempre, us volem informar d'aquells aspectes més rellevants que ens han ocupat des del darrer Butlletí.

Visita del regidor del districte

El passat 18 de març, ens va visitar el regidor del districte, David Escudé, i el conseller tècnic, Alejandro López. Vam conversar afablement sobre la importància que tenia el Centre dins del barri i el districte, i ens van oferir tota la seva col·laboració. Aprofitant l'avinentsa, els vam demanar la divulgació de totes les nostres activitats a la publicació mensual digitalitzada (butlletí del districte), tema que van considerar molt adient i interessant. Cal dir que l'endemà ja ens van facilitar els contactes i la manera d'enviar tota la informació. Des d'aquell moment, totes les nostres activitats estan reflectides i divulgades en aquest butlletí. Un cop acabada la reunió, vam fer una visita a totes les nostres instal·lacions i els vam convidar a assistir als propers actes de la nostra agenda.

Inversions tècniques

Fa temps que teníem previst fer una inversió en material tècnic d'il·luminació a la Sala. Això era una demanda dels nostres tècnics que han anat veient com calia renovar i posar al dia els elements amb què comptàvem.

Era impossible fer una inversió com cal en aquest material si no comptàvem amb el fons econòmic obtingut a través de subvencions sol·licitades. I així ha estat. Hem pogut comprar una taula de llums de nova generació i 5 focus leds. Esperem que en breu puguem fer el mateix amb el material de so. Per altra banda, i a iniciativa de la Secció de teatre, s'han organitzat unes sessions de formació de tècnics dirigida a jovent de la

nostra entitat. Aquestes sessions han estat impartides per Carles Lucena, Lluís Girbau i Edgar Duran i hem de dir que han tingut força èxit. Animem a tots els joves a participar en iniciatives com aquesta.

Centre Moral i Cultural del Poblenou

Junta Directiva

Presidenta: Gemma Novo
Vicepresident: Joan Martínez
Secretària: Anna Bedmar
Tresorer: Joan Giménez
Vicetresorera i comptadora: Montserrat Mirabet
Comptador: Josep Pous

Vocal de relacions institucionals: Miquel Mateu
Vocal de manteniment: Andreu Aldea
Programació infantil i juvenil: Elna Busquets
Vocal de L'Estel de Natzarete: Núria Recasens
Vocal d'Activitats Diverses: Mercè Masjuan
Activitats pedagògiques: Assumpta Bruguera
Grup Sènior: Jordi Asensio

Delegat de la Secció de Teatre: Lluís Girbau
Delegat del Cor Poblenou: Josep Panadès
Delegada de la Secció de Comunicació i Activitats Culturals: Carolina Albés

Delegats Grup Jove: Roger Corredera, Mireia Martínez, Anna Parcerisas

www.elcentrepoblenou.cat
secretaria@elcentrepoblenou.cat - info@elcentrepoblenou.cat

Apunta't al CMC Play

Amb CMC Play, la plataforma de continguts digitals del Centre, pots tornar a veure obres antigues del Centre com **Nits d'estiu**, però també **Pel davant i pel darrere**, o **Els Miserables**, o escoltar els concerts del cor des de casa, llegir els butlletins al mòbil o a l'ordinador!

Registra-t'hi a través de: elcentrepoblenou.cat/cmcpay, posant les teves dades i una imatge de perfil i gaudiràs de tot això des del mòbil i l'ordinador. I recorda que pots seguir l'actualitat del Centre a través de Facebook, Twitter, Instagram i la nostra App (Play Store).

Camins d'ateneus

Camins d'Ateneus és un projecte de la FAC que promou el coneixement del territori català a través dels seus ateneus. El projecte organitza caminades per diferents barris o pobles de Catalunya, visitant ateneus, antics ateneus, entitats associatives culturals o llocs d'interès relacionats amb aquest objectiu.

El passat diumenge 12 de maig, vam realitzar un Camins d'Ateneus pel nostre barri. Guiats per l'historiador i soci del nostre centre Pere Parera, vam fer un recorregut per indrets emblemàtics com la plaça Prim, la parròquia de Santa Maria del Taulat, el cementiri, i diferents xemeneies que són residu de les gran fàbriques que van poblar la zona. També es van visitar el Casino de l'Aliança i el nostre centre com a mostra dels ateneus del barri. Els diners recaptats en les inscripcions es van destinar a la Fundació Oncolliga del Poblenou.

I a partir d'aquí, comencem la nova temporada amb la Festa Major. Us animem a participar a tots els actes que hem organitzat amb l'objectiu primordial de fer del nostre centre un lloc de trobada i amistat. L'Esbart Maragall (a la fotografia) actuarà al Centre el 27 d'octubre en el marc de **Camins d'Ateneus**.

Plaques solars

El passat mes de maig, es va realitzar la

instal·lació de les plaques solars i, posteriorment, la posada en marxa. Podem dir que actualment ja estan funcionant a ple rendiment i que comencem a notar-ho a les factures de llum. Estem molt contents dels resultats i de contribuir en la carrera de l'eficiència energètica i les energies saludables.

Participació a les Festes de Maig

Com cada any, hem participat a la fira d'entitats que organitza la Coordinadora d'Entitats amb motiu de les Festes de Maig. Com ja és tradicional, es va muntar la parada a la confluència de Pujades amb la rambla per fer difusió de les activitats que es realitzen al Centre. Des d'aquí volem agrair la participació a tots aquells socis que ens van ajudar en el muntatge, així com a tots els que van venir a visitar-nos en un moment o altre del matí i que van fer que la nostra parada tingués més visibilitat i animació.

Ja hi tornem...

Doncs sí, ja s'ha acabat el mes d'agost i sembla que tot torna a la rutina. I dic "sembla" perquè, en realitat, fins que no comença l'activitat escolar, sembla que tot està aturat. Tot té un altre ritme, fem unes altres activitats, ens organitzem de manera diferent i, fins i tot, el trànsit de la ciutat també és diferent.

Per què us dic això? Doncs perquè el nostre Centre també ha descansat durant aquest període vacacional i ara, al setembre, torna a reprendre la seva activitat. I ho fa amb una bona excusa: la Festa Major del nostre barri. I torna a organitzar els cursos dels quals moltes vegades us hem parlat: tallers que fem a la nostra entitat i que, en gran manera, us recomanem. Els que ja hi assistiu sabeu que és una molt bona opció per aprendre coses noves, per passar una estona agradable i, sobretot, per desconnectar del nostre dia a dia. Als qui encara no us heu animat a participar-hi, us encoratgem a fer-ho. Us ve de gust agafar pinzells i barrejar colors i crear els vostres quadres? Us ve de gust agafar fil i agulla i cosir o tunejar les vostres peces de roba? I què me'n dieu de tenir unes nocions de música, els que encara no les tingueu, i començar amb un instrument? I l'anglès, i les puntes al coixí, i el teatre, i el ballet...? Tot

això ho teniu a la nostra entitat. És a dir, a quatre passes de casa, amb un ambient acollidor i per passar bones estones. Els professors de totes aquests classes han estat treballant per començar un curs ple de novetats i tasques engrescadores perquè tots us hi trobeu a gust i sentiu que milloreu cada dia més en aquella activitat que us agrada i us ajuda a allunyar, per un moment, les cabòries de la rutina diària.

Així que res, dir-vos que us esperem i que ens retrobem al Centre per començar junts l'activitat. Podeu informar-vos-en a Secretaria, on us explicaran totes les opcions que teniu i com apuntar-vos-hi. I per acabar, una breu poesia dedicada a les nostres activitats:

*Les activitats del Centre
són totes molt actives i eixerides
amb gent molt unida.*

*A les seccions s'hi fan
moltes activitats,
trobades, exposicions
i tota mena de belles arts.*

Tenen ganes de fer coses,

*estan en forma, s'organitzen
i els seus coneixements actualitzen.*

*Al setembre, amb emoció,
veurem la seva creació,
i tots junts brindarem
per una Bona Festa Major!*

Ens veiem, amics!

Núria Hombrabella

Música en el temps

Us presentem aquest concert en què comptarem novament amb el Cor Ar-Pegi'S de l'Aula de Música del CMC i el seu director Gerard Fuster.

Hem volgut fer un pas endavant i cercar un programa atractiu i amb certa dificultat, format per una part clàssica i una altra de música de pel·lícules i musicals.

La primera part consta de les obres:

Johann Sebastian Bach

- Jesús dels homes guia

(Jesu Bleibet meine Freude, de la cantata "Hertz und Mund un Tat un Leben" BWV 147).

-Jesús, joia meua (Jesu Meine Freude, de la cantata BWV 227)

-Ària de la "Suite en Re Major" (BWV 1068), interpretada al piano per Josep Lluís Viladot.

Wolfgang Amadeus Mozart

-Non-non (Wiegenlied K350)

Amb el cor infantil Ar-Pegi'S de l'Aula de Música del Centre

Direcció: Anna Roma

-Jubilate Deo, motet KV 117

-Lacrimosa (Rèquiem en Re Menor KV 626)

Ludwig van Beethoven

-Déu lloat per la natura (Die Ehre Gottes aus der Natur) op. 48-4

Gabriel Fauré

-Cantique de Jean Racine, op. 11

Amb aquesta obra volem retre un petit homenatge a Gabriel Fauré, perquè el dia 4 de novembre farà 100 anys de la seva mort.

I per acabar aquesta primera part:

Georg Friederich Haendel

-Al·leluia, de El Messies HWV 56.

Començarem la segona part amb música de pel·lícules i musicals.

Luiz F. Bonfà – Text en català: Antoni Roig

-Matí de Carnaval (Manha de Carnaval) de

la pel·lícula Orfeu negre, de Marcel Camus (1959). Guitarres: Francesc Vives - Jordi López

R. Rodgers- Hammerstein - Text en versió catalana: Antoni Roig

- Edelweiss, de la pel·lícula The Sound of Music (Somriures i llàgrimes), de Robert Wise (1965).

-Do re mi (de la mateixa pel·lícula)

Cor i cor infantil Ar-Pegi'S, dirigits per Gerard Fusté

Jean-Phillippe Rameau

-Himne a la nit (Himne a la nit) de la pel·lícula Les Choristes (Els nois del cor), de Christopher Barratier (2004).

Cor Ar-Pegi'S dirigit per Gerard Fusté.

Andrea Morricone

-Love theme, de la pel·lícula Cinema Paradiso, de Giuseppe Tornatore (1988).

Sarah Flower Adams - Lowell Mason

-Més prop de tu, Déu meu (Nearer my God to thee), de la pel·lícula Titanic, de James Cameron (1997).

Aquest tema, segons la llegenda, és el que tocaven els músics de l'orquestra del Titanic quan s'estava enfonsant.

John Rutter

-Mira el món (Look at the World)

És un himne que va compondre per a la celebració del 70è aniversari del Consell per a la Protecció de l'Anglaterra Rural.

Carl Orff

O fortuna (Carmina Burana)

Percussió: J. Viladot - O. Monclús

El compositor alemany Carl Orff (1895-1982) va estrenar aquesta composició l'any 1937.

Es la part més coneguda d'una cantata profana escènica, encara que habitualment s'interpreta en forma de concert.

Està basada en uns textos medievals (segles XII i XIII) que formen part d'un còdex trobat l'any 1803 a l'Abadia de Benediktbeure, a Baviera.

El terme ve del llatí *carmen*, *carminis* (cant o cànics) i de Burana, gentilici que indica procedència de Bura, nom llatí de la ciutat de Beuern, a Baviera (Alemanya). El significat és, per tant, "cançons de Beuern".

Orff va escollir 25 poemes i els va musicar intentant copsar l'alegria de viure, l'amor per la natura i els plaers terrenals que mostraven els textos.

Com podeu veure, és un programa variat que estem preparant amb molta il·lusió.

Esperem comptar amb la vostra presència als concerts que celebrarem els dies 23 i 24 de novembre.

Josep Panadés

AL CENTRE
HI TROBARÀS

TEATRE

REPRESENTACIONS TEATRALS
LECTURES TEATRALS
RECITALS DE POESIA

COR POBLENOU

ACTIVITATS DIVERSES

PATCHWORK
PUNTES AL COIXÍ
COSTURA
IOGA

ESTIRAMENTS
ANGLÈS

ACTIVITATS CULTURALS

TERTÚLIES LITERÀRIES
CONCERTS DE CAMBRA
PRESENTACIONS DE LLIBRES
VISITES CULTURALS
CONFERÈNCIES
GRUP DE VIDA CREIXENT

AULES I TALLERS

TALLER DE TEATRE MUSICAL
AULA DE MÚSICA
COR DE GOSPEL
COR INFANTIL
AULA DE DANSA
AULA DE DIBUIX I PINTURA
CASTANYOLES
PASSEJADES AMB HISTÒRIA
TALLER D'IL·LUSTRACIÓ
MODERNA I CÒMIC

Quasi tots els actors i actrius de l'obra surten en aquesta fotografia. D'esquerra a dreta, Lluís Casanova, Noèlia Ortega, Jordi Vendrell, Guillem Arias, Maria Rosa Gili, Sara Vendrell, Joan Asensio, Aleix Bonet, Alícia Olivé, Sergi Conejero, Adrià Bonamusa i Lluís Girbau

Dotze sense pietat

Era inevitable anar a veure aquesta obra sense tenir present la cèlebre pel·lícula 12 homes sense pietat, protagonitzada per gran Henry Fonda. Però cal dir que, ja d'entrada, vam trobar un encert de direcció la disposició de la taula en forma d'una V invertida, que permetia veure tots els intèrprets de cara. I un altre encert va ser la inclusió de dones en el repartiment, ja que, encara que el text original presenti un jurat només masculí, el fet que l'argument sigui intemporal permet perfectament situar-lo en els temps actuals en els quals, evidentment, hi ha tant homes com dones.

I per seguir en la valoració positiva d'aquest muntatge, hi podem afegir el nivell actoral dels membres del repartiment, que ens van oferir unes interpretacions molt convincents, amb moments de gran tensió dramàtica.

En conseqüència, cal valorar la direcció d'en Marçal Olivé, que, si no anem errats, debutava en una obra d'aquestes dimensions, si bé –i sense el més mínim ànim de

restar-li mèrits a la seva tasca, i parlant, si se'm permet, des d'una certa experiència– treballar amb un elenc com el que ell tenia a la seva disposició sempre ho fa més planer.

I només un breu comentari sobre l'obra. És evident que està molt ben travada per anar fent passar els membres del jurat de la culpabilitat a la innocència de la persona jutjada, però que després de quasi dues hores de discussió aferissada el detall que “tombi” el membre més reticent sigui la petita vermellor que deixen les ulleres a banda i banda del nas em va semblar com si a l'autor se li haguessin acabat els arguments de pes.

Però més enllà d'aquest petit detall, ens sumem als forts aplaudiments que van premiar la magnífica tasca dels in-

Sara Vendrell i Alícia Olivé

tèrprets i de l'equip de direcció.

Antoni Roig

Villarroya
SABATERS DES DE 1870

RAMBLA POBLENOU, 45
TELÈF. 93 485 27 90
08005-BARCELONA

Tancats al museu

El més joves de la Secció de Teatre van muntar, dirigir i protagonitzar aquesta obra coral. Sempre il·lusiona veure que hi ha una gran quantitat de jovent que s'ho pren amb aquest entusiasme i dedicació. El resultat va ser prou reïxit tant a l'hora de cantar com en les parts dialogades. Naturalment, n'hi ha que encara poden millorar, però vam poder veure actuacions molt convincents. Enhorabona i que no defalleixin! Com sempre diem en aquests casos, la continuïtat està assegurada.

Benvolgut Evan

Foto de l'esquerra, quasi tot l'equip que va fer realitat aquest muntatge. A sota d'aquestes línies, una escena de l'obra amb Mateu Busquets a la dreta

L'Evan, un adolescent que pateix angixa social, comença el seu darrer curs de l'institut. Per tractar-se, el psicòleg li ha proposat l'exercici d'escriure's una carta a si mateix. Un cop acabades les classes, l'Evan passa per la sala d'informàtica a escriure i imprimir la carta, però en Connor, el noi conflictiu del centre escolar, li roba. Aquest esdeveniment capgirarà de dalt a baix la vida de l'Evan.

Aquesta és la sinopsi de l'obra que va tancar la programació que va oferir la Secció de Teatre la temporada 2023-2024.

Amb direcció escènica de Gerard Nicasi i direcció musical Roger Figueras, el jove actor Mateu Busquets, com a Evan omnipresent durant tota l'obra, va donar un to absolutament creïble al seu personatge, un personatge no gens fàcil i que oferia un gran nombre de possibles matissos.

Enhorabona a tots!

Assemblea anual

12 sense pietat es tornarà a representar a Sales de Llierca el divendres 30 d'agost i al Centre el 14 i 15 de setembre, per Festa Major

El passat mes de juny ens vam reunir tota (tota és un dir) la Secció de Teatre del nostre estimat Centre. La Comissió, encapçalada pel seu delegat de Teatre, en Lluís Girbau, ens va voler explicar com ha anat la recentment closa temporada 2023-2024.

I no ha anat malament. Hi ha hagut de tot i el balanç és més que acceptable. Es van fer 23 funcions, repartides en 11 obres i amb un total de 5.167 espectadors. No està gens malament.

En concret, les funcions i els espectadors de cada obra són:

Rent	2	362
No et beguis l'aigua	2	249
Chicago	3	912
L'Estel de Natzaret	2	501
Un euro de visió	2	228
Aigües encantades	2	480
La jungla sentimental	2	164

Aquí no paga ni déu	2	280
12 sense pietat	2	425
Tancats al museu	2	449
Benvolgut Evan	2	388

En total, han estat 23 representacions, amb un global de 5.167 espectadors.

Però el que està fet, fet està. I ara cal mirar endavant i organitzar la pròxima temporada 2024-2025, que serà millor que la passada, si és que això és possible (aplaudiments, visques, hurres, braves i molt bés!).

Però no ens embadalim amb els nostres propis èxits i passem a presentar la temporada que ja ens ve a sobre! Aparteu-vos!

I em sembla que amb això ja estaria tot dit.

És clar que el més sucós i interessant és el que es va dir a l'assemblea en el torn obert de paraula, en què tots els assistents es van poder esplaïar a gust.

Però és allò que diuen: "El que passa a l'Assemblea de Teatre es queda a l'Assemblea de Teatre".

LA TEMPORADA 2024/2025

12 SENSE PIETAT

Setembre 2024

Direcció: Marçal Olivé

MORT ACCIDENTAL D'UN ANARQUISTA

Octubre 2024

Direcció: Jordi Vendrell

UN NOU POBLE

Novembre 2024

Direcció: Jordi Cuxart

LA PELL FINA

Desembre 2024

Direcció: Carme Canet

L'ESTEL DE NATZARET

Desembre 2024 / Gener - 2025

Direcció: A. Bruguera, Núria

Recasens i Josep Maria Recasens

EL NOSTRE BARRI

Febrer 2025

Direcció: Lluïsa Torquemada

PEGADOS

Març 2025

Direcció: Òscar Monclús

BARCELONA

Abril 2025

Direcció: Joan Martínez

ALADDI (teatre infantil)

Maig 2025

Direcció: Àlícia Olivé, M. Rosa Gili

i Eulàlia Giol

DIARI D'ANNA FRANK

Octubre 2025

Direcció: Eva Mañé

THE ROCKY HORROR SHOW

Novembre 2025

Direcció: Gerard Nicasi, Marc Miramunt

En record d'en Nicasi

El 24 d'octubre, acte en memòria d'en Nicasi Camps

Des que en Nicasi ens va deixar el passat 29 de gener, uns quants amics seus vàrem estar pensant quina seria la millor manera de fer-ne un acte de record sense deixar passar gaire temps. Finalment, ens va semblar que una bona

manera de fer-ho era amb una lectura dramatitzada de dues obres seves d'un acte únic, *Un dissabte gris i trist* i *El pisapapeles o todo es posible en Danagra*.

Ambdues obres constitueixen un al·legat contra la pena de mort i contra la maldat i la brutalitat que caracteritza els règims totalitaris en general i, en el nostre cas concret, la dictadura franquista que vàrem patir durant quaranta anys.

Van ser escrites en calent, com a reacció a dos dels fets que van palesar el caràcter repressiu i venjatiu del règim en la seva darrera etapa, els seus darrers cops de cua.

Un dissabte gris i trist pren com a referència l'execució de Salvador Puig Antich el 2 de març de 1974. És inspirant-se en el testimoni d'una de les infermeres que el va atendre quan estava ferit a l'hospital, que en Nicasi construeix l'argument de l'obra, un drama que, segons ell mateix ens diu, va donar per acabat el dia 16 d'aquell mateix mes de març.

El pisapapeles o todo es posible en Danagra pren com a referència els tràgics fets del juliol de 1970 a Granada, on "els grisos", la policia del règim, van causar la mort de tres vaguistes i nombrosos ferits en una vaga dels treballadors del ram de la construcció.

Una concurrència de fets ens han fet pensar que era oportú fer aquesta lectura a la tardor del 2024:

En primer lloc, la voluntat de retre homenatge al Nicasi dins el mateix any del seu traspàs.

En segon lloc, fer-ho en aquest format, atès que les lectures dramatitzades al Centre van ser proposades i impulsades per en Nicasi.

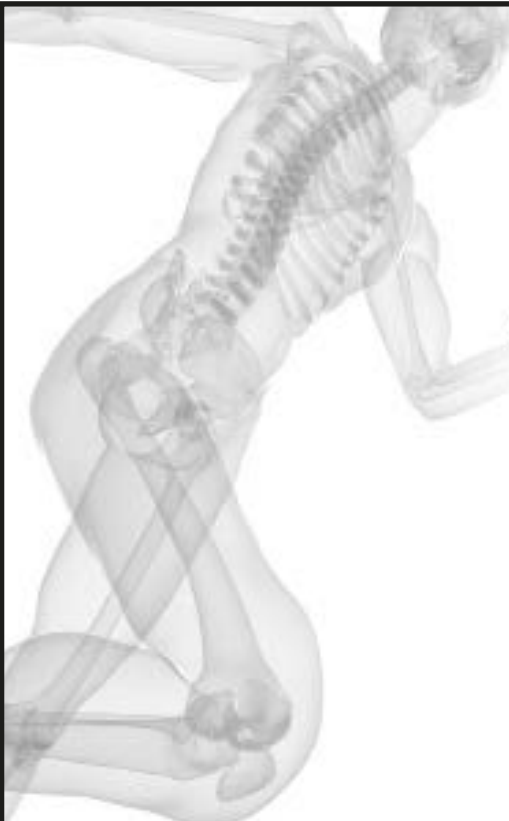
En tercer lloc, perquè enguany s'han acomplert cinquanta anys de l'execució al garrot vil de Salvador Puig Antich.

En quart lloc, perquè en el marc d'una temporada, la 2024/2025, que comprèn la primera meitat del 2025, cal tenir en compte que el novembre del mateix any s'acompliran cinquanta anys de la mort del dictador Francisco Franco.

Prèviament a la lectura de les dues obres, en Toni Olivé ens projectarà un vídeo que commemora la trajectòria d'en Nicasi.

Dijous 24 d'octubre, a les 9 del vespre, us esperem. Hi sou convocats els molts amics d'en Nicasi i tots aquells que valoreu la seva trajectòria com a autor teatral, com a activista cultural i com a soci de mèrit del Centre.

Josep Maria Recasens

Farmàcia

Dermofarmàcia

Línia infantil

Nutrició i dietètica

Homeopatia

Ortopèdia

Ortesis

Pròtesis

Ajuts tècnics

**farmàcia
ortopèdia**

m.prats

Rambla de Poblenou, 46 | 08005 Barcelona | Tel. 93 309 18 69 | Fax 93 309 19 41 | mprats002@cofb.net

Preparant la 20a edició

La XIXa temporada del cicle musical **Cava Concert** va arribar a la seva fi amb un nou concert de la violoncel·lista Sveta Trushka (a la foto de la dreta), que va presentar el seu darrer disc: **Sveta Remembers Casals**, amb obres de Bach, Casals, Cases i Albènic i la propina, aclamada pel públic, de **El cant dels ocells**. Si hem dit 'amb un nou concert' és perquè aquesta excel·lent intèrpret ja ens havia visitat en un anterior cicle (i si tot va com està previst tornarà la propera temporada). Hi ha fidelitat al Centre que cal mantenir, perquè van recolzades en la resposta del públic assistent. Així, per exemple, vam poder tenir tres vetllades amb la nostra Gisela Villamayor. Les tres gaudiren d'un gran èxit, no cal dir-ho.

Així doncs, després dels inevitables canvis d'última hora (inevitables enguany, i sempre per força major), les dates i els artistes d'aquest darrer cicle 2023-2024 van ser:

30 desembre 2023: Mario Miralles, pianista prou conegut al Centre (va ser alumne de l'Aula de Música), que va presentar el concert titulat **Textures romàntiques**

27 gener 2024: Gisela Villamayor, va protagonitzar l'espectacle **Broadway**

17 febrer: Jordi Vilaprinyó, piano, ens va oferir el programa **El Chopin més íntim**

9 març: Rodrigo Ordóñez Duo

20 d'abril: va actuar el Trio Lohengrin

18 maig: Gisela Villamayor (soprano) amb Javier Romero al pianista, en un recital d'obres de Mozart

1 de juny: Sveta Trushka, violoncel·lista

En el moment d'escriure aquestes ratlles ja tenim perfilats els dies de concert i els intèrpres de la propera temporada 2024-2025, la número XX,

que començarà aquest mes d'octubre (si tot va bé!), però ja us informarem detalladament de tot plegat properament.

J. M.

MEMÒRIA DEL CENTRE

Ahir, avui...

Hi ha coses que no canvien mai. N'hi ha d'altres que canvien de tant en tant i d'altres, encara, que ho fan molt sovint. Al Centre passa el mateix: les coses que es fan potser són sempre les mateixes, però la manera de fer-les potser canvia.

Us proposem una petita galeria d'imatges antigues, totes vinculades a alguna de les informacions que us donem en aquest butlletí.

Per exemple, la Junta informa de diverses innovacions tècniques per millorar la qualitat de la sala i de les representacions. A la dreta teniu una foto de les possibilitats tècniques que tenien els encarregats de les obres.

Una altra cosa que sempre hi és però que va variant quan convé o fa falta és el bar. El bar i el pati del Centre són dels punts de trobada més sovintejats per la gent de la casa en una hora o altra: ja que aquest agost pintaran el bar, us proposem dues fotos (pàgina següent) de com era el bar en dues èpoques diferents. Quan tornem de vacances ja en veurem el resultat!

Una altra activitat molt nostrada són les excursions. Actualment potser no se'n fan tantes, però lluita", organitzada pels **Sèniors**, i que es farà dos (

(Passa a pàgina següent)

(ve de la pàgina anterior)

dies (vegeu pàgina 17). Doncs bé, aquí us ensenym una fotografia d'una altra excursió que els socis del Centre van fer el 1954.

Una altra de les activitats que es repeteix cada any són els esmorzars, dinars, berenars o sopars de germanor. Algú ha dit que tot el que es fa al Centre acaba igual, és a dir, al voltant d'una taula parada i, moltes vegades, amb rams de flors inclosos. Per això us mostrem una foto de mitjans dels anys 60, amb dues dansaires de l'Esbart Montseny amb els rams que els han lliurat els més petits dels assistents.

I, per acabar, una fotografia entranyable per molts motius: la cantant Maria Cinta amb la seva guitarra preparant-se per sortir a cantar a l'escenari. "On són?", direu. Doncs a l'extinta llar del teatre.

‘Benaurances per a a gnòstics’

El Centre va acollir la presentació de *Benaurances per a a gnòstics*, llibre original del filòsof i teòleg Francesc Torralba, soci d'honor del Centre, en format de conversa amb el sacerdot i periodista Mn Francesc Romeu.

La conversa va servir per descobrir que el llibre està plantejat com un imaginari intercanvi epistolar, en el qual s'exposen, per una banda, les opinions de l'autor, que es confessa creient, fetes després de reflexionar profundament sobre textos bíblics i documents eclesials i, per l'altra, les d'un suposat agnòstic que ho qüestiona gairebé tot, però a un nivell intel·lectual idèntic al de l'autor.

Com s'acostuma a fer en aquestes presentacions, en acabar, l'autor va signar molt amablement exemplars als assistents que li ho van demanar.

‘Mestrejar els límits’

El nostre consoci Jordi Trepà i Piqué, va presentar el seu llibre de poemes *Mestrejar els límits* que va comptar amb la participació de la directora de l'editorial *Compte d'Aure* que l'ha publicat, del professor Lluís Busquets i Grabulosa, bon amic de l'autor, i de Mn Francesc Romeu, sacerdot i periodista.

Tots tres van fer grans lloances del contingut del llibre, un poemari que tot i ser breu (62 pàgines) abasta un ampli camp de temàtiques, i està escrit amb una riquesa textual del màxim nivell literari i amb un profund contingut humanista, sense que hi faltin algunes espurnes del sentit de l'humor innat en l'autor.

En Jordi també va signar exemplars del llibre en acabar l'acte de presentació.

Preus especials
per a socis del
Centre Moral

ÒPTICA
VENDRELL

LA TEVA ÒPTICA AMIGA

C/Llull, 183 (entre Rambla Poblenou i Marià Aguiló)

BARCELONA 08005

Tel. 93 485 21 82

opticavendrell@gmail.com

www.opticavendrell.com

Entrevistem a Judit Subirachs-Burgaya, filla de l'artista poblenoví Josep Maria Subirachs i creadora i mantenidora de l'Espai Subirachs, situat al nostre barri, a pocs metres de la casa natal de l'artista.

“Al Poblenou hi hauria d'haver un espai públic que portés el nom del meu pare”

CAROL ALBES
JOSEP IGNASI GRAS

Reconegut i valorat a tot el món des de ben jove per la seva innovadora obra artística, el polifacètic Josep Maria Subirachs va néixer al Poblenou, barri en el que va viure de petit i jove, on va estudiar i on hi va treballar d'aprenent en tallers d'altres artistes veterans i en el seu propi.

La relació de Subirachs amb el nostre barri va ser íntima, intensa i transcendental: el Poblenou va tenir un paper protagonista en la seva obra, com es pot comprovar en l'Espai Subirachs, situat al carrer Batista, número 6, entre Pere IV i Antic de València (potser orientarà afegir que l'espai està a tocar de la Sala Beckett).

Es tracta d'un local prou cèntric i proper a les grans artèries del barri, la Rambla i Marià Aguiló però que, malauradament, és molt poc conegut pels poblenovins, tot i el seu indubtable interès.

Per un altre cantó, no hi ha en tot el barri ni carrer ni plaça que porti el nom del nostre artista, tot i que la seva relació amb el barri va ser molt íntima i intensa, com queda palès en la seva obra, ens explica Judit Subirachs-Burgaya, filla de l'escultor (en va tenir tres i ella és la del mig) i màxima responsable de la creació ara fa uns 7 anys i del manteniment de l'Espai Subirachs. L'Espai Subirachs és un museu de dimensions modestes, el que va poder organitzar la Judit, que no va comptar ni compta amb ajudes de l'administració, és a dir, que “paga ella i no sap fins quan podrà mantenir-l'ho obert”.

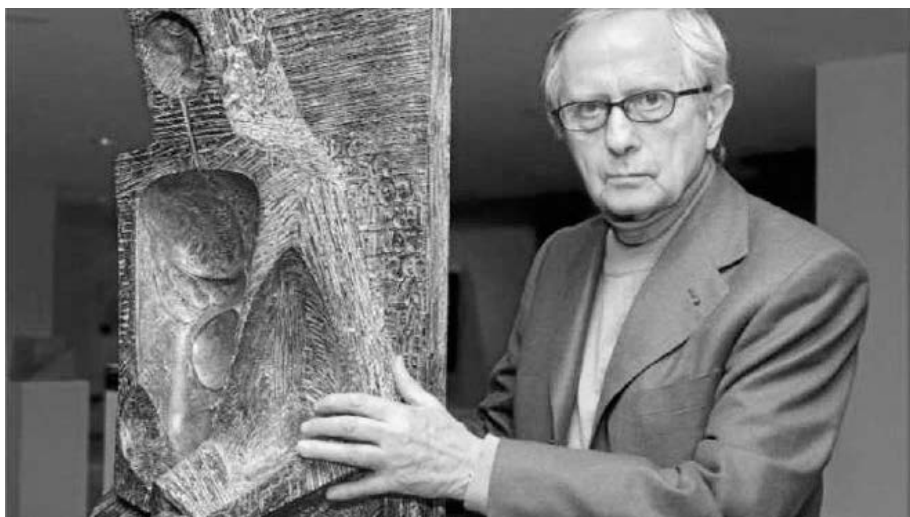
-Al barri no hi ha cap carrer ni plaça que porti el nom del teu pare!

-Cert. I Crec que això s'hauria de corregir. La primera escola on va anar el meu pare va ser la vostra, la del Centre Moral i Cultural. I va continuar en la de la Pau i Justícia. I per això, entre altres coses, vaig voler que l'espai que

homenatges l'obra del meu pare estigués al Poblenou.

-Com definir aquest espai?

-No és una galeria ni una exposició, no s'hi venen obres de l'artista, i compta amb uns 300 metres quadrats dedicat a la trajectò-

FOTOS: A la pàgina de l'esquerra, Judit Subirachs al costat d'una de les peces del seu pare que s'exposa a l'Espai Subirachs. En aquesta pàgina, l'artista amb una de les seves escultures i a la dreta una escultura de la façana de la Passió, de la Basílica de la Sagrada Família

ria del meu pare. S'hi exposen un centenar d'obres.

-El 2027 serà el centenari del naixement de teu pare.

-Sí, aviam si ajuda a canviar aquestes crec que deficiències. Ja se sap, els centenaris fan rebombori i m'agradaria aprofitar el del meu pare perquè la gent, tan del Poblenou com la d'altres indret, coneguessin més i valoressin millor la obra del meu pare.

-Que no és pas curta.

-No. He calculat que potser ronda les 10.000 peces, entre grans i petites.

-Subirachs és conegut sobretot com a escultor, però era un artista multidisciplinar.

-Escultor sí, però també va ser pintor, gravador, escenògraf i crític d'art.

-I tot i la seva extensa obra, se'l relacionarà

bàsicament només amb una.

-Cert. I mira que en té moltes! Però el seu treball a la façana de la Passió de la Sagrada Família eclipsa gran part de la seva obra als ulls de molta gent.

-La de la Sagrada Família va ser, sens dubte, l'obra més polèmica.

-Sí, fins i tot jo vaig criticar inicialment que agafés l'encàrrec de fer-la, un encàrrec que li van fer quan ja tenia 60 anys. Més endavant he comprés i valorat aquesta façana, els motius per fer-la i de la feina feta.

-Ara s'interpreta d'una altra manera.

-Sí. En part a l'Espai Subirachs he volgut pal·liar modestament aquest desconeixement general de molta de l'obra del meu pare. A l'Espai Subirachs s'hi exposen un centenar d'obres de les diferents etapes de l'artista. Creat i gestionat per la família de l'artista, és

dirigit per la Dra. Judit Subirachs Burgaya, historiadora de l'art. Va ser inaugurat el 27 de maig de 2017

Espai Subirachs

L'Espai Subirachs està ubicat al carrer Batista 6, a pocs metres de la casa on va néixer l'artista. Compta amb uns 300 metres quadrats i, a més d'escultures de materials diversos, s'hi exposen esbossos, dibuixos, pintures, gravats, litografies, cartells, medalles i joies. A través d'un recorregut cronològic es pot seguir la trajectòria, prolífica i dilatada, de l'artista i redescobrir una àmplia i polifacètica producció que sovint ha quedat eclipsada pel ressò de la seva intervenció a la façana de la Passió de la Basílica de la Sagrada Família.

Poblenoví d'abast universal

Josep Maria Subirachs nasqué al barri de Poblenou, fill de Josep Subirachs i Casanovas, obrer en una fàbrica de tintures, i de Josepa Sitjar i Ferrer. De família humil, no disposà de recursos per a dedicar-se a l'arquitectura, la seva major vocació des de jove, tot i que com escultor tingué molt present la conjugació de la seva obra dins d'edificis o espais públics. Malgrat tot, el seu pare va alenar la seva vena artística, animant-lo en els seus dibuixos a captar diverses perspectives de la realitat, com les efectuades en negatiu o revers, exercicis que estimulen la imaginació i la creativitat.

Als catorze anys va entrar com aprenent al taller d'un daurador, on va tenir el seu primer contacte amb els processos artesanals. Posteriorment realitzà diversos treballs, com aprenent de decorador, retocador en un taller d'imatgeria, depenent d'antiquari, mecànic, fonedor de peus de llàntia i dibuixant publicitari. Entre 1942 i 1947 fou deixeble de l'escultor Enric Monjo, al mateix temps que assistia a classes nocturnes de dibuix a l'Escola Su-

perior de Belles Arts de Barcelona. El 1947 entrà al taller d'Enric Casanovas, que, malgrat la seva mort pocs mesos després, influí poderosament en el jove escultor, al qual introduí en l'estil noucentista de moda en aquell moment a la capital catalana.

El 1948 realitzà la seva primera exposició individual a la Casa del Llibre de Barcelona, presentant deu escultures i sis dibuixos. A l'any següent participà en el II Saló d'Octubre de Barcelona, on exposà durant diversos anys seguits, fins a 1957. El 1950, juntament amb els escultors Francesc Torres Monsó i Josep Martí Sabé, i els pintors Esther Boix, Ricard Creus i Joaquim Datsira, fundà el grup Postectura, el qual fou presentat amb un manifest i una exposició a les Galeries Laietanes de Barcelona. Aquest grup, d'efímera duració, es manifestava hereu del cubisme i el purisme i, segons Subirachs, «simbolitza la tendència d'humanització de l'art actual tenint com a mestre o precursor l'estil elemental constructiu que caracteritza un dels corrents artístics de la nostra època derivada de Cézanne».

VISITES GRATUÏTES

AL JACIMENT DEL BORN

Cada diumenge

Visites exprés de 30 minuts al conjunt arqueològic del Born, un espai únic que permet recórrer la història de Barcelona des de les etapes més antigues fins a començaments del segle XVIII. Cada mes amb un enfoc temàtic diferent.

Cada diumenge
De 17 a 18.30 h, cada 30 min.
Gratuït

El Born Centre de Cultura i Memòria
Plaça Comercial, 12, Barcelona
barcelona.cat/elbornculturaimemoria

EL BORN
CCM

Ajuntament de
Barcelona

Segona tanda

El mes de setembre de 2023 iniciàvem una nova oferta al Centre pensada per a les persones de més edat, també anomenades "sèniors". Per això les activitats es realitzen preferentment en dia feiner, tot i que no sempre.

Això no obstant, la nostra programació està oberta a tothom que tingui interès i disponibilitat per participar-hi. No cal ser sènior ni inscriure's com a tal al grup. Les activitats es comuniquen dins del corresponent programa mensual del Centre i només cal apuntar-se a aquella o aquelles que siguin de l'interès de cadascú, de la manera i dins del termini que s'hagi indicat en cada cas.

L'experiència del primer curs ha estat prou reeixida. Hem realitzat diverses activitats que han estat acollides amb interès. Per això esperem que el proper curs serà de creixement i consolidació.

L'any passat vàrem començar amb una ruta històrica sobre el 1714 guiada per Maite Garcia Borderia, llicenciada en història per la UB i guia oficial de Barcelona, que va tenir una gran acollida. Enguany l'iniciarem amb una nova ruta guiada també per la Maite els dies 12 i 13 de setembre.

Aquesta vegada el tema serà **Barcelona en lluita**. En teniu tota la informació al requadre d'abaix.

Seguidament, us anirem oferint un programa d'activitats diverses, una cada mes. El grup de treball de **Sèniors del Centre** ha dissenyat un primer programa d'activitats, sempre susceptible de canvis i adaptacions.

Visita a l'Espai Subirachs

En principi la previsió és la següent:

- A l'octubre, visitarem el Centre de Control del Metro.
- Al novembre, visitarem el Museu de l'Art Prohibit
- Al desembre, farem excursió d'un dia, amb una visita guiada a Agramunt, visita a Torrons Vicens, dinar i, a la tarda, visita a la Casa del Àngels, a Castellserà.
- Al gener, visita guiada a la Sagrada Família.
- Al febrer, al Parc de les Olors i calçotada.
- Al març, excursió de tot el dia a l'Espluga de Francolí (Museu de la Vida Rural / cova prehistòrica / Bodega Rendé Masdeu i dinar.

- A l'abril, visita guiada a la Llotja de Mar.
- Al maig, sortida de dos dies al Delta de l'Ebre
- Al juny, visita guiada a l'Ateneu Barcelonès i dinar de fi de curs.

Aneu seguint la informació que us enviarem periòdicament. Ens agradarà retrobar tothom que ja ha gaudit de les activitats del curs passat i també incorporar noves persones associades que se sentin interessades en la programació del nou curs i en trobar un altre espai de relació per compartir amb la gent del Centre.

Ens veiem a **Sèniors del Centre!**

Jordi Asensio - Josep Maria Recasens

Dijous 12 de setembre, a les 10:30 h
Divendres 13 de setembre, a les 10:30 h

Barcelona en lluita

Ruta històrica guiada per Maite Garcia Borderia, llicenciada en història i guia oficial.

Si el setembre de l'any passat us va agradar la ruta sobre la Barcelona de 1714 que us vàrem oferir en el programa de festa major de l'any passat, no us perdeu la que us hem preparat per enguany.

Tenint en compte l'èxit de la ruta de l'any passat, enguany us oferim directament l'opció de dues dates alternatives.

Barcelona en lluita és una ruta per descobrir el passat de la nostra ciutat a través d'agitats moments històrics com la guerra dels Segadors, la guerra de Successió o la Guerra Civil. Al llarg de la nostra ruta

veurem com es va anar gestant el caràcter rebel de la societat barcelonina amb diverses revoltes anticlericals i antimilitars.

Ens fixarem sobretot en les revoltes del segle XIX que van ser conegudes com les „bullangues“ amb un fort caràcter propi. Lluitadors i radicals, vencedors però també vençuts, causes i conseqüències, motius i càstigs, tot un relat molt interessant de la nostra història més compromesa.

(Durada prevista fins a les 12, aproximadament)

Punt de trobada: Metro Drassanes L3 (Sortida Santa Mònica)

Preu: 7 euros per persona, radioguia inclosa. Inscripcions: De dilluns 2 a dilluns 9 de setembre, ambdues dates incloses, de dilluns a dijous, a la secretaria del Centre.

La impostora i el primer president del Centre

Estimat lector o lectora,

Mentre els membres de la vostra societat -el Centre-, esteu a punt d'inaugurar una nova temporada a l'entitat, després del merescut descans estival, aquesta autora (l'autèntica Lady Xiulet, per si heu sentit parlar d'algú semblant, l'altra és la impostora), jo, l'autèntica, només feia una cosa: millorar les meves habilitats. O hauria de dir "tramant plans?" No, encara millor: estava esmolant ganivets per a tots vosaltres.

Amb molta destresa i per tal de preservar la seva identitat, aquesta autora ha indagat sobre un fet que podria ser del vostre interès. La cronista no pot evitar delectar-se en trobar similituds entre l'entitat i un rusc, un suculent rusc del qual extreure el nèctar d'alguna que altra història, per tal de provocar-vos i procurar-vos una vida una mica diferent, ja que, ho creieu o no, tothom porta un tafaner dins seu.

Vaig quedar per prendre un te amb la vostra secretària i arxivera d'una manera innocent però despietada, per tal de treure-li informació suculenta. Aquesta secretària, rateta de biblioteca, sense pressa, però sense pausa, sòcia de fa més de 20 anys, em va confiar, segons ella, la joia de la corona. Es tracta del document més antic de l'entitat: el llibre d'actes fundacional de l'associació, datat el 1910. Un llibre bastant atrotinat i mutilat, que va ser miraculosament rescatat de les flames durant la Guerra Civil.

Per cert, mai m'he pres un te amb tan poc glamur com el que em vaig prendre al Menjador del Centre, però bé, això ja és una altra història.

Doncs bé, en una distracció, em vaig apoderar del llibre d'actes -que era en una caixa de fusta-, i el vaig canviar per un número antic del Butlletí.

No vaig poder evitar, estimat lector o lectora, repassar aquelles pàgines de cal·ligrafia exquisida, que parlaven sobre la vida de persones de principis del segle passat. Un tresor.

En especial, la pàgina 85, amb la sessió del 8 de març de 1913, i que deia així:

"...El Sr. President, en breus i sentides frases, dona la notícia de la desgracia que appena a la família del nostre president Sr. Guiera per haberse-li ofegat dos fills en un passeig en canoa automòbil el pasat dia 2... s'acorda resar una missa en sufragi dels desgraciats nens. Acta signada pel secretari Antoni Costanza Guinart." (Penseu que s'utilitza un català pre-Pompeu Fabra.)

Aquesta autora es va veure obligada a prendre cartes en l'assumepte i indagar més sobre aquests personatges.

Afegeixo algunes dades complementàries sobre la família Guiera -Albiñana.

El senyor Josep Guiera Villareal, de família benestant, dedicada a l'exportació de vins i amb magatzems al Poblenou, va ser el primer president de Centre Social i Cultural del Poblenou (1910-1914). Es va casar el 1899 amb una rica hereva de Terrassa, la Rosa Albiñana Domingo, a aquella localitat, i es van traslladar a l'Eixample barcelonès, on van formar la seva família de fins a 8 fills. El pare d'ella tenia molts terrenys a Montcada i era propietari de fàbriques tèxtils, soci de Caixa Terrassa i consultor del govern espanyol (en temps del rei Alfons XII), sobre el canvi de color al vestuari de la tropa d'infanteria. Més tard, va tancar les fàbriques tèxtils i és les va convertir en fàbriques de farina.

Dues germanes de la Rosa es van fer monges i un germà jesuïta. La resta de germans van dedicar-se al tèxtil de llanes.

Després de l'accident de naufragi de 2 dels fills de la parella Josep Guiera - Rosa Albiñana, va deixar empremta el fill gran de la parella, en Josep Maria Guiera Albiñana, autor de molts llibres sobre excursionisme als Pirineus i als Alps (1927). Va escriure moltes obres de muntanyisme a Andorra. La seva activitat esportiva centrada en l'escalada d'alta muntanya el va fer presidir la Federació Catalana d'Esquí el 1946 i va ser també delegat d'esquí del Comitè Olímpic Espanyol.

Prometo tenir-vos informats sobre els detalls de l'accident dels dos fills del president Josep Guiera (del qual, naturalment, es van fer ressò els mitjans de l'època) en el pròxim Butlletí.

Aquella tragèdia viscuda ara fa 111 anys serà reconstruïda gràcies a documents i contrastada amb les poques fonts periodístiques del moment, i ens farà pensar en la gent que ens va precedir, gent que va ser, que va fer.

Una simple arqueologia superficial ens abocarà a vides que ja no són entre nosaltres. Un passat en què els homes i les dones, any rere any, d'època en època, van deixant residu, un residu que es comprimeix, que desapareix entre pàgines escrites i que ara afloraran a la superfície com petites restes de vida humana.

Estimat lector o lectora, vull compartir aquestes restes amb vosaltres, hereus de l'entitat. Tingueu en compte que aquests documents els van omplir de contingut persones que van viure, van estimar, van plorar i van contemplar aquest barri i aquells temps que els va tocar viure.

Reflexioneu sobre aquesta idea: qualsevol petit document, foto, arxiu, és present en nosaltres i llegir sobre aquestes realitats és com tocar una gegantina i infinita compressió de vides. A vegades, podem tenir la impressió que hem penetrat en una capa del temps, que hem tret el cap a una vida, encara que sigui un sol dia, amb el seu matí, el seu cel blau i el seu horitzó.

De fet, només he obert, estimat lector o lectora, un dels milions de finestres ocultes al sol.

La que subscriu es pregunta si, amb el nou curs, la nova etapa ja començada de cara a la tardor, l'entitat suportarà noves curiositats de Lady Xiulet a la següent edició del Butlletí. Avui toca revisió del passat i res ni ningú està fora de perill sota l'implacable agulló d'aquesta autora. Preparats?

Lady Xiulet

Aquest trimestre, tres cites amb el cinema amateur

El diumenge 8 de setembre el dedicarem a la **10 mostra de cinema amateur actual**; el diumenge 29 de setembre, sessió especial **Record de Rafael Marcó**, un homenatge al nostre consoci i amic, del que en el darrer butlletí ja us fèiem un emocionat record informant de la seva mort. I el dissabte 28 de desembre: **Això és Cinerama. Celebració del 129 aniversari del cinema**. Totes començaran a les 19 h.

Per no perdre els orígens i tancar el Centenari del Cinema Amateur, el diumenge 8 de setembre, a les 19 hores, començarem la 10 a mostra amb dos films anteriors a l'era del vídeo, **Escola de Mar**, de Joan Serra Oller (1936, 18 min.) i **Reflexes**, de Domènec Giménez (1934, 6 min.). A continuació projectarem una selecció de vídeos amb arguments, reportatges i viatges: **Un país a la meua mida-Holanda**, de Ramon Font (1993, 16 min.), **FLASH BACK**, de Jordi Micó (1995, 3 min.), **Els fills del blat**, de Josep Rota (2002, 19 min.), **El control remot**, de Mike Shaw (2007, 1 min.), **Contranatura**, d' Isaac Berrokal (2010, 12 min.), **La bicicleta**, de Giorgio B. Borgazzi (2014, 8 min.), **Una bonica tarda**, de Frank Melchert (2015, 1 min.), **Lentejas**, de José Antonio Campos (2022, 8 min.).

Recordant Rafael Marcó

Per al diumenge 29 de setembre, s'ha organitzat la sessió **Recordant Rafael Marcó (1938-2024)**.

Per parlar del cineasta, de l'amic i del món del cinema amateur, presentaran la sessió Lluís Casanova, Roberto Sánchez i Pere Parera.

Tot seguit projectarem:

Ivana (15 min. 8 mm, 1971)

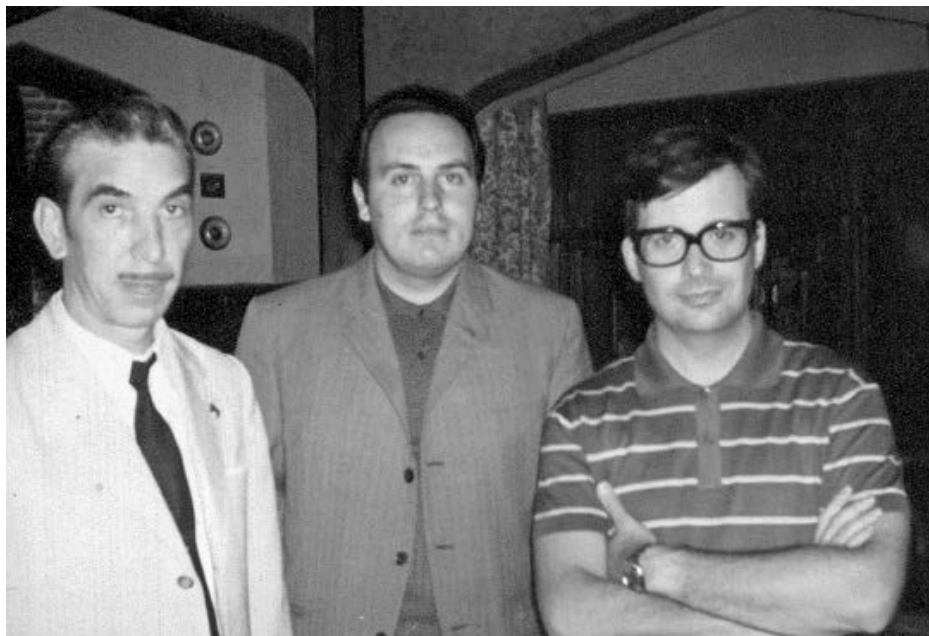
Suquet de peix (7 min. 8 mm, 1972)

Muerte del poeta (9 min., 16 mm, 1975)

Enyorança (11 min., vídeo, 1973)

Això és CINERAMA

Amb aquesta sessió celebrarem el 129 aniversari del cinema.

A mitjans del segle XX va començar a disminuir l'assistència als cinemes, sobretot als Estats Units. La gent preferia quedar-se a casa davant dels llavors petits aparells de TV en blanc i negre. Per combatre al rival, les grans productores de cinema varen inventar nous sistemes per incrementar l'espectacularitat de les pel·lícules: pantalles més grans, imatges amb més definició, so de qualitat amb més canals, etc. amb noms altisonants com CINEMASCOPE, PANAVISION, IMAX.

Un d'aquests sistemes fou el CINERAMA, que s'havia de filmar amb tres càmeres i projectar amb quatre projectors, tres per projectar les imatges sobre una pantalla corbada de 22 m d'amplada i un per reproduir les set pistes de so. El 1952 es presentà a tot el món la pel·lícula **Això és CINERAMA**, amb sensacionals imatges rodades arreu, des de damunt una vagoneta d'una muntanya russa a una representació de l'òpera Aida, des dels

A dalt, Josep Casanova Ramón, Rafael Marcó i Narciso (Chicho) Ibáñez Serador en un dels Fantástik al Centre. Aquí sota, fotograma de del film **Contranatura**. A baix, el logo del Cinerama

canals de Venècia al Gran Canyó del Colorado. Una inigualable experiència de visió i so. A Barcelona es va estrenar el 1958 al Teatro Nuevo del Paral·lel. Per celebrar el cinema us proposem reviure aquella experiència.

Pere Parera

Joan-Enric Vives

El 24 de juliol l'arquebisbe d'Urgell i copríncep d'Andorra (i consoci nostre, val afegir) va complir 75 anys, i va actuar com regeix el dret canònic i va presentar la seva renúncia com a pare de l'Església d'Urgell davant del papa Francesc. El motiu d'aquest pas serà la jubilació, mentre que en un horitzó gairebé immediat, el 24 de setembre i coincidint amb la festivitat de la Mare de Déu de la Mercè, celebrarà un altre aniversari, el dels cinquanta anys de la seva ordenació com a prevere.

Una ordenació celebrada a la parròquia de Santa Maria del Taulat i de Sant Bernat Calbó del Poblenou de Barcelona, on també el van batejar i el van confirmar uns anys abans. Aleshores, però, encara faltarien uns anys de formació i d'ocupar diversos encàrrecs eclesiàstics —com el de bisbe auxiliar de Barcelona, del 1993 al 2001— per fer les maletes i marxar cap a la Seu d'Urgell, l'estiu del 2001, on es presentava “nerviós com un flam” davant l'atenta mirada dels representants de la diòcesi i els periodistes que s'hi van aplegar. Així ho reconeixia Vives el passat 12 de juliol durant la presentació del seu successor, el tivissà Josep-Lluís Serrano Pentinat, nomenat bisbe coadjutor pel papa Francesc.

Arribat a aquest punt i a part d'una vida dedicada a servir l'Església des de posicions diferents —ha estat secretari i portaveu de la Conferència Episcopal Tarraconense (1997-2021), responsable del Seminari Major Interdiocesà de Catalunya des de 2001, passant per altres càrrecs dins la Conferència Episcopal Espanyola—, els vint-i-un anys que ha residit al Palau Episcopal de la Seu d'Urgell han estat els que millor han definit el seu tarannà, conversador, versàtil i incombustible. A més, superarà els 75 anys sumant, des d'aquest mateix mes, una distinció més al seu caseller de condecoracions, la de la Creu dels Set Braços i de l'Orde de Carlemany.

Vives, arquebisbe ad personam, és a dir, a títol personal, des que així ho va voler Benet XVI el 2010 en reconeixement dels seus mèrits, del zel pastoral a la diòcesi i de la singular condició del bisbat d'Urgell, que inclou el Principat d'Andorra, ha preparat uns camins transcorreguts de la mà del Senyor (Lluc 3,4) —en referència al seu lema episcopal— amb un coneixement demostrat de les seves accions. Unes accions mesurades a fi i efecte de no generar tensions innecessàries des de la seva particular talaia. Sobre la taula, davant d'aquesta nova etapa vital que encetarà el prelat, hi haurà la possibilitat d'escriure les seves memòries.

Josep Maria Recasens

Com ja hem escrit a l'editorial, l'expresident ha estat nomenat soci de mèrit del Centre en la darrera assemblea. Des que va deixar la presidència, a part de col·laborador en aquest butlletí (a la pàgina de la dreta podeu llegir la glosa que fa del Joan Giménez), va posar en marxa el grup de Sèniors del Centre i ja té planejat dirigir obres de teatre. Li donem la més cordial enhorabona i el felicitem efusivament.

NAIXEMENT

Héctor Rodríguez Coll

És el fill de l'Eli Coll i del seu marit Jordi, malauradament traspassat fa ben poc.

NECROLÒGIQUES

Neus Agudé

Estimada amiga i veïna

Armonia Giménez Roger

Germana del Joan Giménez

Alejandro Ros

Marit de la nostra consòcia Maria dels Àngels
Martín Seguer

Rebin els seus familiars i amics el nostre més sentit condol.

Joan Giménez, un soci amb molt de mèrit

Les persones que són reconegudes per l'entitat com a sòcies de mèrit sovint han tingut una activitat i una dedicació al Centre molt visible a ulls de tothom. Però també hi ha persones que treballen més en segon terme, però que assumeixen una gran quantitat de feina i una enorme responsabilitat en la bona marxa de la casa.

Per això em va semblar una excel·lent iniciativa de la nova Junta Directiva proposar, a la primera assemblea de socis, el nomenament d'en Joan Giménez com a soci de mèrit.

És important que totes les persones associades coneguin i reconeguin la seva dedicació de moltes hores, el seu coneixement tècnic de la comptabilitat, la seva feina minuciosa i la seva capacitat per informar amb claredat dels comptes de la casa.

I és que l'equip encapçalat per en Joan, amb la Montse Mirabet i, més recentment, també amb en Josep Pous, són un grup de pencaires altament capacitats que transmeten la tranquil·litat i la confiança que la gestió econòmica del Centre està a les millors mans.

Com a president que he estat durant el període 2015-2023, vull expressar-li el meu reconeixement personal, tant a ell com a la Maria Jesús, la seva esposa.

En Joan havia estat ja tresorer de l'entitat amb el president Xavier Oliver i, quan li vaig demanar que es reincorporés a la junta encapçalada per mi, ell era el tresorer de la Fundació Pius Bosch.

Mai agrairé prou al Joan la seva generositat en acceptar incrementar substancialment la seva tasca i a la Maria Jesús la seva paciència, tot i que imagino que em devia maleir els ossos, si més no en un primer moment. Però haver compartit amb ell i amb tots els companys de junta aquets vuit anys, també et fa adonar de la qualitat humana de les persones. En aquest sentit, he de dir que en Joan Giménez, a més d'un gran tresorer, és una bellíssima persona.

De fet, hi ha una cosa d'ell que trobo fantàstica, però que, al mateix temps, em sobta. Sovint va a Montserrat amb un grup dirigit pel pare Joan Recasens, monjo del monestir, a reflexionar i a fer pregària i revisió de vida. A mi la reflexió i la pregària em semblen molt útils, però el tema de la revisió de vida, en el cas d'algú com en Joan, em costava d'entendre. Pensava que era estrany que algú com ell en tingués necessitat. Ell em deia que sí, que li calia. Llavors jo pensava que, si un sant baró com ell necessitava revisió de vida, algú com jo, que no n'ha fet mai, aniria de pet a l'infern. Em quedava francament preocupat i neguitós.

A la vida coincidim amb persones que, amb el seu exemple i el seu bon fer, ens donen referències per ser millors. En el meu cas, en Joan Giménez ha estat una d'aquestes persones. Haver-lo conegut i haver-lo tractat ha estat una sort i un honor.

Ara en Joan segueix treballant pel Centre amb la junta encapçalada per la Gemma i segueix desplegant les seves aptituds però també la seva bonhomia. Ho fa, tot i la seva dificultat de mobilitat, amb esforç però amb il·lusió. Amb estimació al Centre, l'estimació que compartim.

Per això en Joan Giménez és un soci amb molt de mèrit.

Moltes gràcies, Joan.

Josep Maria Recasens

SOCIS I SÒCIES DE MÈRIT DEL CENTRE

Fins al moment, els socis i sòcies de mèrit del Centre són les persones següents:

Joan Bañeres Clavell
Isidre Carbonell Palau
Josep Casanova Ramon
Jaume Masjuan Pons
Joaquim Vilasaró Bagaria
Carles Mataró Balada
Xavier Oliver Casanova
Montserrat Segarra

Nicasi Camps i Pinós
Josep Gili Diego
Josep Navarro
Magda Sió Masjuan
Antoni Roig Prous
Rossend Conesa Bonet
Josep M. Recasens i Soriano
Joan Giménez i Roger

Joan B. Culla

Petit homenatge

Rellegint el llibre de memòries de Joan B. Culla, **La història viscuda**, que ens va venir a presentar un dissabte al matí al Centre, m'he adonat que ens hi esmenta diverses vegades, particularment quan s'hi van casar els seus pares, l'any 1948, i descriu que l'enllaç religiós tingué lloc al Centre perquè la veïna parròquia de Santa Maria del Taulat encara no havia estat refeta de la destrucció del 1936.

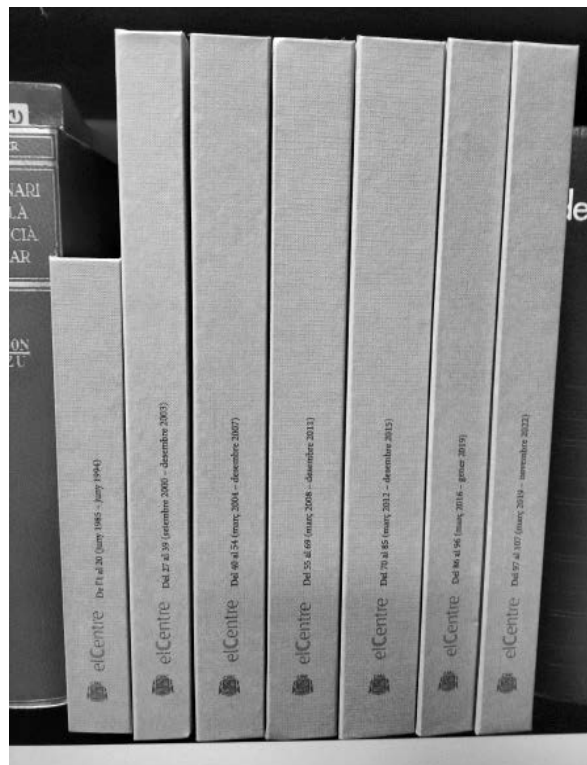
Com tothom ja sap, en Joan Baptista (Batiste per als amics i coneguts) va ser historiador català dedicat a la història contemporània. Va escriure una dotzena de llibres i va col·laborar periòdicament amb revistes i diaris catalans de reconeguda solvència, com són El Punt Avui, l'Ara, L'Avenç, Sàpiens... Va col·laborar també amb El País -més de trenta anys- però, aquest diari li va censurar un article i ell hi va deixar, per voluntat pròpia, la seva col·laboració, atès que se li aplicava censura ideològica.

Del llibre que he esmentat al principi, **La història viscuda**, vull destacar un paràgraf que descriu, amb molta estima, el que per ell és Catalunya: "No som una comunitat autònoma sorgida del marc constitucional del 1978 i, per tant, no podem consentir que se'ns tracti com si ho fóssim. Som, amb tota la polisèmia i la complexitat del concepte, una vella nació europea que ha demostrat desenes de vegades la seva voluntat de seguir existint. Així doncs, no podem consentir que el nostre model escolar i lingüístic quedi de potes enlaire en virtut de la sentència d'uns jutges parcials i desacreditats. No podem consentir que deu senyors i senyores, des de Madrid, dictin que els nostres símbols nacionals ja no són nacionals, sinó uns símbols com els de Múrcia o La Rioja, amb tots els respectes per aquestes comunitats".

I, ja ho veieu, a hores d'ara, els jutges continuen igual o encara pitjor. Joan Baptista Culla era una gran persona i va deixar testimoniatge de la seva estima per Catalunya i del seu treball sempre en defensa de la nostra història, la nostra cultura i la nostra llengua. I, per tant, deixem constància del nostre més fidel reconeixement.

Joan Giménez i Roger

La col·lecció completa del butlletí

La col·lecció completa dels butlletins, fins el número 107, ja es pot consultar: la tenim exposada en una estanteria del despatx del butlletí

La Fundació Pius Bosch va decidir en el seu moment de fer enquadrar la col·lecció completa del butlletí **el Centre** i fer-ne donació al Centre. I des de fa uns dies ja tenim els volums relligats. En concret s'han reunit els butlletins en 7 volums. El primer en el temps, en format de mig foli, aplega del número 1, que es va publicar el juny de 1985 fins el número 20 de juny del 1994.

Els altres 6 volums ja són en format foli, i van fins el número 107, de novembre del 2022.

La història del Centre, des de 1985, a l'abast i reunida, fàcil de consultar i conèixer.

VIDA CREIXENT: POSEM VIDA ALS ANYS

Un grup de socis i simpatitzants del Centre ens trobem el tercer dimarts de cada mes a tres quarts de cinc de la tarda per tal de compartir les nostres vivències en un clima d'amistat.

TOTS HI SOU CONVIDATS

CENTRE MORAL I CULTURAL DEL POBLENOU

AULES I TALLERS

AULA DE MÚSICA · COR A-CORD
COR AR-PEGI'S · DANSA CLÀSSICA · DANSA
CONTEMPORÀNIA · DIBUIX I PINTURA
TALLER DE TEATRE MUSICAL
PATCHWORK · PUNTES AL COIXÍ · COSTURA
TALLER DE CASTANYOLES · ESTIRAMENTS
PASSEJADES AMB HISTÒRIA · LLENGUA ANGLESA
TALLER D'IL·LUSTRACIÓ I CÒMIC · TALLER DE TEATRE PER
ADULTS

ENTRA I PREGUNTA!

MÉS INFO A SECRETARIA, DE DILLUNS A DIJOUS,
17.00H A 20.00H

PUJADES, 176-178, BARCELONA
WWW.ELCENTREPOBLENOU.CAT

Poblenou estrena un hospital per a crònics i de cures pal·liatives

Per fi una bona notícia per al barri. Per variar, avui no us parlaré ni de gentrificació ni de tancament de botigues tradicionals ni dels lloguers abusius ni de l'ocupació exagerada dels carrers del barri per a filmacions. Un dels departaments més rendibles de l'Ajuntament de Barcelona és el que gestiona els permisos de filmació, i una manera de compensar-nos per les molèsties de no poder aparcar mentre filmen seria que aquests diners revertissin en el barri.

La bona notícia és que, des de la passada primavera, funciona, al barri, un hospital del tipus que es coneix com "d'atenció intermèdia", que està especialitzat en el tractament de persones fràgils, amb patologies cròniques, que necessiten rehabilitació i cures pal·liatives. En la seva web diuen que ofereixen "serveis integrats per promoure una ràpida recuperació del pacient amb una atenció de qualitat holística, propera i humana".

Està situat al carrer Ciutat de Granada, 108, entre els carrers d'Almogàvers i Sancho d'Àvila, i compta amb 203 llits i 38 places d'hospital de dia. Es diu Hospital Evangèlic de Barcelona, perquè és hereu d'una institució que té un segle i mig de vida i que es va crear per atendre els malalts d'aquesta fe religiosa, però actualment és un centre sociosanitari concertat amb la Generalitat, que atén persones de totes les religions i també les que no són religioses. D'acord amb els seus principis fundacionals, el centre ofereix "un servei d'ajuda espiritual amb suport i acompanyament" i també s'hi pot sol·licitar assistència religiosa. L'ingrés es fa a partir dels centres d'atenció primària i dels hospitals de Sant Pau, el Mar i L'Esperança.

Per aixecar el nou hospital, s'ha conservat la façana d'un antic dipòsit de la Compañia General de Autobuses. L'edifici, d'inspiració art-déco, va ser obra de l'arquitecte Josep Alemany, que el va acabar el 1928 i, fins al 1930, va ser magatzem i taller d'autobusos. Després va tenir altres usos industrials. Darrere de la façana que s'ha conservat, s'ha aixecat un edifici nou de sis plantes i 10.000 metres quadrats construïts. La planta baixa està dedicada a l'atenció ambulatoria, i al soterrani hi ha un auditori que té llum natural a través d'un pati d'estil anglès. La façana centenària i la gran porta de fusta semblen un esgrafiat amb relleu sobre l'edifici modern, i tot el conjunt exterior recorda un decorat

de teatre. O un cromó de picar sobreposat. L'Ajuntament diu que aquest nou centre hospitalari és al barri "del parc i la llacuna del Poblenou" i al mig del 22@. Ja són ganes de batejar de nou un barri que es diu Poblenou des d'abans de l'agregació a Barcelona.

L'últim terç del segle XIX es va crear un hospital evangèlic perquè les persones que professaven aquesta fe no ho han tingut sempre fàcil a casa nostra. La situació va començar a millorar després de fer fora Isabel II i un cop proclamada la Constitució de 1869. A partir d'aquell moment, van començar a gaudir d'una certa llibertat i van poder obrir centres de culte i escoles. Al Poblenou, el 1874, es va inaugurar una església evangèlica i, de manera simultània, una escola per a nens i nenes que va funcionar fins al 1939 i que, un segle després, encara es recorda per l'excel·lència del seu ensenyament. Però el que no quedava cobert era l'assistència sanitària, que, durant tot el segle XIX i bona part del XX, estava en mans d'ordes religioses catòliques, que no veien amb bons ulls les persones d'altres creences. I sovint els malalts evangèlics eren "discriminats i, fins i tot, maltractats". Per aquest motiu, tres líders evangèlics van crear, el 1879, un centre sanitari per a l'atenció dels seus malalts "i no només físicament, sinó en el seu aspecte psicoemocional i espiritual". El primer dispensari va ser un pis de lloguer i, el 1893, van

comprar una finca de 2.000 metres al carrer Camèlies, que tenia una casa senyorial que es va habilitar de seguida per rebre malalts. A partir del 1904, es va anar construint i ampliant un hospital dins d'aquesta finca.

Durant la Guerra Civil, el centre va ser dirigit pels cònsols d'Anglaterra, Alemanya, Suïssa i els Estats Units, i va passar a denominar-se Hospital de les Colònies Estrangeres. Durant l'escomesa, va fer funcions d'hospital de sang i hospital per a nens refugiats. Un cop acabada la guerra, els evangelistes tampoc estaven ben vistos pel règim de Franco i va caldre prorrogar de forma indefinida l'administració del Comitè de Colònies Estrangeres. La Segona Guerra Mundial hi va afegir encara més problemes, perquè van conviure, dins de l'hospital, personal, pacients i delegats dels dos bàndols enfrontats.

La Fundació Hospital Evangèlic no va recuperar el control del centre fins al 1973 i, a partir d'aquell moment, se'n van tornar a ampliar les instal·lacions. Durant uns anys, va donar serveis a diverses mútues i, a partir del 1986, es va especialitzar en crònics, a més de malalts greus particulars de la Mutualitat Evangèlica i d'altres entitats privades. Des del 2007, funciona com a centre sociosanitari concertat. L'administració de la Fundació correspon al patronat, format per set dones i vuit homes.

Maria Favà

Ser pagès no és fer el pagès

Mai m'he avergonyit dels meus orígens de família pagesa i d'un pare que va poder fer de pagès a ciutat, treballant a l'empresa municipal de Parcs i Jardins. Això ens va permetre a la família de tenir uns certs coneixements quan sortíem de la ciutat i vàiem el camp, sabent els temps de cada collita i el moment de plantar cada varietat, valorar el sol i la pluja, patir per les pedregades i les gebrades...

Reconec que, a vegades, no solament ha estat una simple consciència d'uns orígens, sinó que sovint, fins i tot, he sentit un cert orgull dels meus orígens. No he tingut mai el sentiment de vergonya. Però, darrerament, sí que passo vergonya pels pobres pagesos i per la seva situació tan precària, i més encara quan penses que la nostra subsistència alimentària, en gran part, depèn d'ells. Per alguna cosa se'ls anomena el "sector primari". Em fa vergonya quan veig que patim més pels preus dels productes alimentaris al supermercat que no pas pels seus productors i pels problemes que ells tenen.

El dilluns 3 de juny, els tractors dels pagesos catalans tallaven totes les fronteres amb França perquè ja han descobert que les polítiques agràries no són ni catalanes ni espanyoles, sinó europees. Amb tot, es van fer seva l'autopista i van fer una gran paella per dinar i carn a la brasa per sopar, seguint el millor estil del que representa per a ells menjar fora de casa per la feina (no era ni una costellada ni una calçotada del diumenge). La mateixa setmana, una impetuosa pedregada s'enduia per davant les vinyes senceres del Penedès i de l'Anoia. Ja és història, però no sortiran tots els litres de vi i ho pagarem més car. I, la mateixa setmana, el dimecres a la nit, TV3 començava un concurs titulat El Tros que em va fer avergonyir del tot.

Entendre la vida

No tinc res contra TV3, tot al contrari, em sento orgullós de la nostra televisió catalana i hi he col·laborat tant com he pogut. No tinc res contra els concursos, que em sembla que és la millor manera d'entendre la vida com una competitivitat, com ho son tots els esports (des dels asseguts, com els escacs, fins als de córrer, com el futbol). També ja sé que en els concursos no són tan importants les proves que s'hi fan, en elles mateixes, com les reaccions i les complicacions psicològiques que es generen entre els concursants. Allà hi veiem els valents i atrevits (els líders) i hi descobrim també els porucs i mandrosos (els que es deixen arrossegar).

D'entrada, els concursants eren una barreja de dos col·lectius força discutibles: "els ruralites" i "els urbanites". Barrejats tots en dos equips: els blaus i els vermells. I formant parelles. Fins aquí, res a dir. Però les proves no les vaig entendre gens. Simplement m'hi va faltar veure i destacar la finalitat de les coses que fan els pagesos. Tot té un objectiu. Mentre ho veia, m'anava repetint: "Fer de pagès no és això! Ser pagès no és un joc! El treball agrícola o ramader no és un concurs! Ser pagès no és fer el pagès!". Tot eren jocs sense cap finalitat ni objectiu final. Ningú va menjar del seu treball ni van ser productius de res. Aleshores, què volem aconseguir amb el

nostre treball?

Dormir a la pallissa no pot ser un càstig. Quants ramaders ho han fet les nits en que pareix una vaca o una ovella? Els fems (que fan pudor) no són per jugar, agafant-los amb les mans per omplir una gàbia de fusta en una balança, en què, a l'altra banda, hi ha tres o quatre concursants dins d'una altra gàbia. Els fems i els purins tenen una utilitat per fer més fèrtils els nostres camps. Estirar els carros plens de palla, com els traginers, pel mig del camí ple del fang, si no hi ha una finalitat, és fer el ruc. A quants pagesos els ha passat el carro per sobre? No es talla la llenya per apilar-la i fer bonic, sinó per fer foc a l'hivern o per vendre. Transportar la llet amb galledes no es fa mai per un circuit complicat perquè no n'arribi ni una gota a la lletera mesuradora. No s'aguanta un tronc lligat amb una corda a una politja per fer força (això no és el gimnàs o el pilates dels pagesos). O fer un trencaclosques de palla gegant amb tractors que tenen les claus amagades als esquellots de les ovelles. Les ovelles no són per guardar-hi les claus! Fer un paller no és un recurs estètic perquè quedi el més bonic, sinó perquè es conservi el millor possible la palla per a l'hivern. Fer anar un tractor marxa enrere amb un remolc no es fa amb el vidre del darrera tapat i amb els retrovisors recollits. Potser hagués estat molt millor portar-los tots a vendre a Mercabarna a les quatre de la matinada i veure com se'n riuen dels seus productes lletjots i com els redueixen el preu. Ens en podríem riure d'un altre col·lectiu professional com ho fem dels pagesos? No vull posar exemples, però a veure si ens fem amb els informàtics.

Com tot producte televisiu, ben segur que també va ser pedagògic per a alguns, que hi van poder descobrir la diferència entre segar i batre, com netejar un galliner, com treure la merda del ramat a la pleta de les ovelles, com recollir pomes de terra, com tallar llenya amb un mall i un tascó, com es prepara un hort fent primer els cavallons, posant les canyes i lligant les tomaqueres. Coses útils per fer un hort urbà.

Per acabar, em quedo amb una frase d'un concursant "urbanita" que, al final de tot, va dir: "La ciutat també és dura i ens prepara per fer moltes coses". Potser no som tan diferents! Per tant, respectem la vida pagesa.

Francesc Romeu

Els brous de verdura són begudes depuratives i versàtils, adequades per a totes les estacions. Freds, tenen un efecte refrescant molt interessant, que ens ajudarà a eliminar toxines i a restablir l'equilibri després dels desajustos de l'estiu.

La tornada de les vacances és un moment idoni per fer els sucus verds, les infusions i els brous freds. Aquestes begudes, que no contenen estimulants ni les fibres dels aliments, són fàcils de pair, hidraten i ajuden a netejar l'organisme (si les fruites i hortalisses són de cultiu ecològic per potenciar-ne les propietats, molt millor).

DEL 7 AL 15 DE SETEMBRE DEL 2024

PROGRAMA 2024

21:00H SOPAR DE FESTA MAJOR AL PATI DE L'ENTITAT I AL CARRER PUJADES.
AMENITZAT PER LA SECCIÓ DE JOVES.
CAL INSCRIPCIÓ PRÈVIA A LA SECRETARIA DEL CENTRE.

11:30H PARTICIPACIÓ EN LA MISSA DE FESTA MAJOR (SANTA MARIA DEL TAULAT)

13:00H A LA SALA DEL SOCI, INAUGURACIÓ DE L'EXPOSICIÓ DE TREBALLS DELS TALLERS DE LA SECCIÓ D'ACTIVITATS DIVERSES.

13:30H APERITIU DE SÒCIES I SÒCIS AL PATI DE L'ENTITAT.

19:00H 10A MOSTRA DE CINEMA AMATEUR A LA SALA POBLENQU AMB LA COL·LABORACIÓ DE LA FILMOTECA DE CATALUNYA I EL CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA.

10:00H 31A TROBADA DE PUNTAIRES, VORERA DEL CARRER PUJADES, DAVANT DEL CENTRE.

10:30 A 12:00H EL GRUP DE SÈNIORS DEL CENTRE ORGANITZA LA RUTA: BARCELONA EN LLUITA
GUIADA PER MAITE GARCÍA BORDERÍA.
PUNT DE TROBADA: METRO DRASSANES L3 (SORTIDA SANTA MÒNICA)
PREU: 7 EUROS PER PERSONA (INCLOU LA RADIOGUIA)
CAL INSCRIPCIÓ PRÈVIA A SECRETARIA

18:00H ACTUACIÓ D'ALUMNES I PROFESSORS DE L'AULA DE MÚSICA.

18.00H LA SECCIÓ DE TEATRE PRESENTA L'OBRA: 12 SENSE PIETAT
DIRIGIDA PER MARÇAL OLIVÉ

18.00H LA SECCIÓ DE TEATRE PRESENTA L'OBRA: 12 SENSE PIETAT
DIRIGIDA PER MARCAL OLIVÉ

els brous també es poden prendre freds? Només cal encertar els aliments adequats i la preparació òptima per preparar el caldo que més convingui.

Si el volem saludable, el podem preparar sense sal ni additius i basat en aliments de procedència ecològica que no sumin tòxics a la beguda.

En el cas d'un brou postvacacional, us proposo el brou de carxofa amb ceba, espàrrecs verds, fonoll, gíngebre, menta i api, que podem reivindicar com a beguda de mitja tarda o mig matí, i no només com un simple acompanyant o líquid per cuinar.

A més, la combinació de verdures amb herbes aromàtiques i remeieres com el fonoll potencia l'efecte diürètic del brou, ajuda a eliminar gasos i a tenir una digestió fàcil i amable.

En cas que la mandra postvacacional encara la porteu enganxada o les vacances ja us quedin lluny i no tingueu ganes de cuinar, al mercat existeixen marques de brous envasats de qualitat que us poden fer el fet.

En tot cas, ara us deixo, que tots plegats teniu prou feina.

Salvador Montoya Viñas

La tornada de les vacances és un moment idoni per fer els sucus verds i els brous freds

Tenim **1.000.000 € a repartir!**

Juga al nostre número

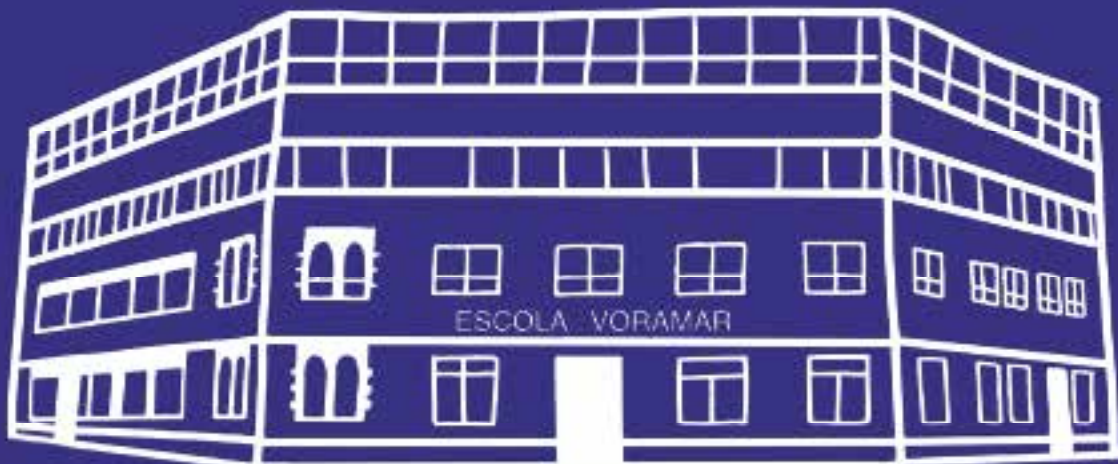
58621

Compra ja
les nostres
participacions
de Nadal

Som una escola catalana
i concertada del barri del
Poblenou des del 1966

INFANTIL - PRIMÀRIA - ESO
BATXILLERAT INTERNACIONAL

Infantil, Primària i ESO
C/ Ramon Turró, 130-138
08005 Barcelona
info@voramar.cat
93 225 13 24

International Baccalaureate
Pg. Garcia Faria, 73
08019 Barcelona
ibinfo@voramar.cat
93 595 34 00

Segueix-nos
Instagram Facebook YouTube Twitter
@escolavoramar

Vine a
conèixer
el projecte

www.voramar.cat

CONFECCIONS

La Palma

+ de 50 anys confeccionant uniformes!

TOT PER AL COL·LEGI
I LA LLAR D'INFANTS
AMPLI ASSORTIMENT
EN PIJAMES I BATES

Marià Aguiló, 109 · 08005 Barcelona
93 225 28 85

comercial@confeclapalma.e.telefonica.net